

Varmaste kramar, bäste Per Gunnar!

Det var ju inte så här det skulle sluta, kommer jag ihåg att du skrev när Stig Sjödin hade gått bort.

Vi skulle ju stämma av, skrev du. Berätta om läget. Vad har hänt på sistone.

Så blev det inte för dig och Stig.

Och så blev det inte för dig och mig.

Du gled sakta och stilla in i skuggorna i en värld utanför den vi andra levde i. Längre

längttade jag efter ett telefonsamtal där vi, som vanligt, kunde skoja och skratta.

Samtal där vi kunde blanda högt och lågt och ändå landa i ett glas whisky, oftast

Stewart. I din lägenhet på Skeppargatan på Gärdet.

Nu är du borta och vi hann aldrig stämma av. Så nu får jag ensam stämma av.

Och nu kan jag berätta att jag har så oerhört fina minnen av vår samvaro.

Saker och ting har hänt, men inte så mycket att rapportera om.

Minnena tar över, som när du och jag åkte ut till min sommarvistelse i Söderhamns skärgård 1977.

Jag kan förresten berätta att just nu när jag skriver det här kommer jag därifrån.

Då när vi åkte i bilen berättade du hela innehållet i "Fallet Lillemor Holm" för mig. Hon hade debuterat med "Lungsnäcken" på Bonniers 1977, på våren. På hösten samma år kom "Fallet Lillemor Holm".

Bekymrade litteraturvetare - och mindre bekymrade men mer stridslystna kritiker - ansåg att du och Lillemor Holm var samma person.

Naturligtvis var det inte så!

Jag minns våra samtal på bibliotek i Gävle och Andersberg. Och inte minst i

Sandviken inför Storpublik. Som alltid i Sandviken!

Jag minns debatterna. En del var inte ens debatter; bara påhittade sådana. Angrepp på din person, ingenting om boken som påstods blev recenserad.

Och jag minns den kanske bästa boken du skrev, "I min ungdom speglade jag mig ofta". Jag grät när jag läste den. Du var nominerad till Augustpriset för den. Men DN såg till att du inte fick priset.

Jag saknar dig. Din humor, liksom under galgen. Lakonisk ibland. Överflödande ibland. Din integritet. Din syn på människan som den ensamme, offer för makter hon inte kan rå på. Den ensamme i kollektivet. Och hur underbart var det inte att du kallade ett visst parti för "socialakrobaterna".

Sist av allt vill jag påminna om din återkomst. "Samma sol som vår". Med ett motto från en dikt av Bertil Malmberg: För länge sedan, några korta år, honom lyste samma sol som vår".

Din vän Björn

Maj 2022